

उपलेपण (wie eben) n. das *Hinwerfen*: उपलेपणार्धम् m. = ग्रन्थस्वामिकामात्रस्य पाकार्यं ब्राह्मणगृहे समर्पणम् । इति शुद्धितत्वे कल्पतरुः । ÇKDr.

उपलाम् s. u. उप 2, d.

उपग (von गम् mit उप) adj. f. मा, am Ende eines comp. 1) *hinzutretend, nachgehend, folgend, sich anschliessend*: वेद्वेपोपगमा dem Stiere nachgehend H. 1266. यशोपगानि द्रव्याणि MBh. 13, 992. अर्थताः — प-रोपगाः die auf अर्थ ausgehenden (Wörter) schliessen sich (in Bezug auf das Geschlecht) an ein anderes (Wort) an AK. 3, 6, 9, 43. — 2) *bekommend*: घोषद्यः फलपाकाता बहुपुष्पफलोपगाः viele Blumen und Früchte tragend, Blumen- und Fruchtreich M. 1, 46. MBh. 3, 11249. 11604. R. 2, 33, 14. 5, 16, 10, 36. 20, 8.

उपगण (उप + गण) 1) adj. keine sehr grosse Zahl bildend P. 5, 4, 73, Sch. — 2) m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 389.

उपगत 1) partic. s. u. गम् mit उप. — 2) n. *Empfangschein*: धनी वोपगतं दद्यात्स्वकस्तपरिचिकित्तम् Jāś. 2, 93.

उपगति (wie eben) f. *Herbeikunft* MED. j. 75.

उपगम (wie eben) m. 1) *Hinzutritt, das in-die-Nähe-Treten, sich-Hinbegeben* zu TRiK. 3, 3, 292. H. an. 4, 214. 215. MED. m. 59. mit dem subj. comp.: तदुपगम MEgh. 66. mit dem obj.: व्यावर्तताप्योपगमात्कुमारी Ragh. 6, 69. मृगवनोपगमत्तमवेष्टात् 9, 50. Vgl. उलोपगम. — 2) *Erlangung*: विश्वासोपगम das Fassen von Vertrauen Çik. 14. — 3) *Einwilligung* AK. 3, 4, 22, (COLEBR. 28), 13. 3, 5, 13. TRiK. H. an. MED. — 4) eine best. hohe Zahl VJUTP. 182.

उपगमन (wie eben) n. 1) *das Gelangen zu, Erlangen*: स्वर्गोपगमनम् MBh. 1, 4149. — 2) *das an-Etwas-Gehen, sich-Hingeben*: प्रायोपगमनम् R. 4, 53, 20.

उपगम्य (wie eben) adj. wozu man herantreten kann: इदं तावत्सुलोपगम्यमुद्यानं पश्यतु भवान् Māñk. 113, 4.

उपगहन (उप + ग) m. N. pr. eines Rshi MBh. 13, 255.

उपगा (von गा, गायति mit उप) f. *Begleitung des Gesangs* Kār. Ça. 6, 7, 3.

उपगातर (wie eben) nom. ag. der den Gesang (des Udgatar) Begleitende, Chorsänger: बृहस्पतिरुद्गाता विश्वे देवा उपगातारः TS. 3, 3, 2, 1. AIT. Br. 7, 1. यथोपगातार उपगायति Çat. Br. 13, 2, 2, 2.

उपगामिन् (von गम् mit उप) adj. 1) *herbeikommend*: खड्गतमो ध्यातामात्रोपगामी VId. 42. — 2) *sich einer Sache hingebend*: शशाङ्केनेव गर्भस्थकामप्रेमोपगामिना Kātrās. 22, 2.

उपगिरम् (von उप + गिरि) adv. am Berge P. 5, 4, 112, Sch.

उपगिरि (wie eben) 1) m. Land, das an ein Gebirge angrenzt: अत्त-गिरिर् च कैलेय तथैव च बर्हिर्गिरिम् । तथैवोपगिरिर् चैव विजिघ्रे पुरुषर्षभः ॥ MBh. 2, 1012. — 2) adv. am Berge, am Gebirge P. 5, 4, 112, Sch.

उपगीति (von गा, गायति mit उप) f. P. 3, 3, 95, Sch. N. eines Metrums (2 Mal 12 + 15 Moren) ÇAUT. 6. COLEBR. Misc. Ess. II, 154.

उपगु (von उप + गो) 1) m. N. pr. eines Fürsten VP. 390 (Var.: उप-गुरु). Sch. zu P. 4, 1, 15. 3, 120. u. s. w. — 2) adv. bei der Kuh P. 1, 1, 48, Sch.

उपगुध (उ + गु) gaṇa गौरादि zu P. 6, 2, 194.

उपगुप्त (उप + गुप्त) m. der Sohn des Gupta, N. pr. eines Mannes, BURN. Intr. 133. 146. 377. fgg. SCHIEFFNER, Lebensb. 309 (79). LIA. II, Anh. IV.

उपगुरु (उप + गुरु) m. N. pr. eines Fürsten BALG. P. in VP. 390, N. 4 (Var.: उपगु).

उपगूह partic. von गूह mit उप (s. dort); davon उपगूहकं (चतुर्थर्थेषु) gaṇa गृह्यादि zu P. 4, 2, 80.

उपगूहन (wie eben) n. 1) *das Verstecken* Kār. Ça. 6, 10, 6. — 2) *das Umarmen* AK. 3, 3, 30. H. 1307.

उपगोक्ष (wie eben) m. Bez. einer als unrein geltenden Feuerart Pār. Gāh. 2, 6.

उपगौर (उप + गौर) P. 6, 2, 194.

उपग्रन्थ (उ + ग्रन्थ) m. Titel einer Schrift oder Schriftgattung Ind. St. 1, 43. 47. 54. 58. सूत्र 469.

1. उपग्रह (von ग्रह mit उप) m. 1) *Ergreifung, Gefangennehmung* AK. 3, 4, 109. concret: ein Gefangener AK. 2, 8, 2, 87. TRiK. 2, 8, 63. H. 806. an. 4, 337. MED. h. 29. — 2) *Anfügung (उपयोग)* H. an. MED. इदु-पग्रह des Bindevocals इ P. 3, 1, 22, Kār. — 3) *Geneigtmachung, Zufriedenstellung*, = अनुकूलन MED., = अनुकूलवान् H. — 4) *genus verbi* (act. med.) P. 3, 1, 85, Kār.

2. उपग्रह (उप + ग्रह) m. *Nebenplanet, Meteor, Sternschnuppe*: ग्रहः सोपग्रहः MBh. 3, 14368. HARIV. LANG. I, 513. Verz. d. B. H. No. 862.

उपग्रहण (von ग्रह mit उप) n. *das Unterfangen, Unterstützen, Fördern*: एकद्रव्ये साध्ये वेदेनोपग्रहणम् Kār. Ça. 1, 10, 6. वेदोपग्रहणाश्रय तावदाकृत्यतः प्रभुः । काव्यं रामायणम् R. 1, 4, 4. = उपाकरण Rāj. zu AK. 2, 7, 40. ÇKDr.

उपग्राह (wie eben) m. (was in Empfang genommen wird) *Darbringung, Geschenk* MBh. 2, 1898. — Vgl. d. folg. W.

उपग्राह्य (wie eben) m. dass. AK. 2, 8, 4, 28. H. 737.

उपघात (von हन् mit उप) m. 1) *Schlag, Verletzung, Beschädigung, Zunahmetretung, Beleidigung, Beeinträchtigung*: परस्य M. 2, 179. Jāś. 2, 256. MBh. 1, 3240. 7772. 3, 12423. 16296. R. 2, 33, 13. 14. 6, 101, 20. Suçr. 2, 157, 4. 9. पुंस्त्वोपघात 1, 156, 4. 2, 57, 12. स्वरोपघात *Angegriffenheit der Stimme, Heiserkeit* 1, 269, 21. 2, 186, 7. 236, 7. 372, 11. Māñk. 150, 4. Çik. 21, 14. Bāṣuip. 47. Schaden, Gegens. अन्त्युदय पाñkāt. 156, 15. — 2) *diejenige Art des Opfern, welche in kleinen Stücken (उपघातम् gerund., s. u. हन् mit उप) geschieht*, GRHJASAM. 2, 7.

उपघातक (wie eben) adj. *beschädigend, verletzend, beeinträchtigend*: धर्मोपघातक MBh. 1, 2979. 14, 2762.

उपघातिन् (wie eben) adj. dass.: अनुप^० Suçr. 1, 45, 13.

उपघोषण (von घुष् mit उप) n. *das Verkündigen, Bekanntmachen* DAÇAK. in BENF. Chr. 180, 13.

उपघ्न (von हन् mit उप) m. *Stütze* P. 3, 3, 85. पर्वतोपघ्नः Sch. AK. 3, 3, 19. H. 1001. भर्तुः प्रणाशादथ शोचनीयं दशाक्षरं तत्र समं प्रपन्ने । अथप्यक्षरा दशर-थी त्रन्ध्या केदादिवोपघ्नतरोर्जतत्पयि ॥ Ragh. 14, 1. — Vgl. मधूपघ्न.

उपच s. अचोपच.

उपचक्र (उ + च) m. eine Varietät vom Vogel चक्र oder चक्रवाक RIGAN. im ÇKDr. MBh. 3, 11613. 12369.

उपचतुरै (von उप + चत्वर) adj. pl. gegen vier, beinahe vier P. 5, 4, 77, VArtt. Vor. 6, 29.

उपचय (von चि mit उप) m. 1) *Ansammlung, Zunahme, Wachstum*,